

"ארבעה בדירה אחת"

דברים שכתב יובל על ההווי שנוצר בדירה הסטודנטים בחיפה אותה חלקו סיוון ואלעד עם יובל וטלי:

מדע, כמו חקר יופיים של החיים, כידוע לכם היה הילת סקרנותו של אלעד. העבודה הזו הייתה עבורו כיציאת מצרים לקראת הפיכת חלומו מבטן, למסע הגשמה רצוף חרדות.

פרויקט לימודיו של אלעד היה מפעל לימודים מסועף שנקטו בו חלק פעיל כל יושבי הדירה רדופת השמחות.

להעביר ילד שכזה, שכל תביעותיו מן החיים חגו סביב תשוקתו העזה להגשימם דרך שדות תום נעוריו הנצחיים אותם היה מקדש באומרו: "מה לי וללימודים או שגרה כזאת, עודני ילד"... הוא חווה והחייה את נעוריו כאילו פקיעת תוקפם אינה יכולה ולו במקצת להיאחז בעתידו.

החלטנו כל יושבי הבית לעשות חלק פעיל בהפקת חלומו המוצנע. סיוון בהתמדה ובעקביות עיקשת שהייתה מקור הערצתו ומשענתו הנדיבה, ליוותה אותו כילד חרד בצל אמו החוסה, אל עבר המכינה האקדמית. טלי הייתה אמונה על הפגת ספקותיו הטורדניים אודות יכולתו המתמטית והכשרתו עד כדי צהלות סיפוקו של אותו הילד הנאבק במכשולים אל עבר יהבו.

אני התעקשתי להוכיח לו שכתובה אינה נכס בלעדי למעטי מעט אלא זכות פשוטה השמורה לכל אדם. אלעד התעקש לסרב להאמין לי. הוא הצדיק כמומחה הפוסק נחרצות כי אינו מסוגל להעביר את מחשבותיו לכדי תמונה מילולית כלשהי ויהי מה.

אותו הרגע היה עבורי הזמנה אישית למסכת התעללות בספקותיו והתחלת הוכחת כישרונו הנדיר אף לו בעצמו.

באחד הלילות אחר שעות בו ביקש לענות עצמו מתבשל בתוך חולצת סוף מסלולו שתמיד החביא על גופו הצנום בין כותלי הבית ולעולם לא התבשם בה מחוץ לביתנו, החליט להיענות לבקשתי ולצאת למשימת הכנעת ספקותיו ביכולתו. אותו הערב בחדר האוכל בדירה אחר שעות ארוכות של שרבוטי קצות מידע נמצאו לפתע מול עיניו מספר עמודי טיוטה פרי מחשבותיו מונחים אל מולו כאשר ידו מרחפת ומרקדת בתנועות רקדן למד, ועיניו עיניים יודעות שובע.

המבט רדוף העונג, כזה שנמלא ואין בו די היה אות מבט שחישק את כל אותם הימים הפחות טובים של מגורים משותפים, בידיעה כי אין שום דבר היכול להכניע את ההרכב המנצח שלנו כמודל משפחתי לכל דבר כמעט. אחרי כמה ימים בחזרתי אל עבר דירתנו מצאתי אותו מאחורי מכתבתו שנרכשה לאחר התייעצויות ממושכות מחיפה טלפונית לאמנון לאשר כי אכן בחירתו מוצלחת, ישוב מיוזע ואל מול עיני חזיון גאוותי. הוא מירק כפסל גיליון שלם, רווי בליטוש מילולי שלא היה מביך את טובי אמני השפה, ובו הצגה נאמנה של רעיונותיו המסותתים לתפארת ובו בעצם האישור הסופי של הכנעת ספקותיו... עשית זאת יקירי...

לנצח תשכון במחשבותינו ולא ימחו תמונות עינייך הנוגות. אלו יהיו עבורנו עדות, ותקווה כי מתקיים עוד הזן הפלאי הנדיר בו כל מניעיו תום וכל רצונותיו אהבה.

יובל